

Sygn. akt I C 1038/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: sekr. sądowy Agata Drachal

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w L.

przeciwko A. W.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 1038/15

UZASADNIENIE

(...)S.A. w L. wystąpił przeciwko A. W. z powództwem o zapłatę kwoty 1.703,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 17.06.2015r. do dnia zapłaty.

Powód argumentował, iż w dniu 8.03.2013r. pozwany zawarł ze (...) Spółką z o. o. w W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1.500 zł. Pozwany zobowiązał się do jej zwrotu wraz z odsetkami i kosztami obsługi pożyczki w łącznej wysokości 2.454,89 zł, jednakże w ustalonym terminie nie spłacił zadłużenia. W zw. z powyższym, w dniu 22.04.2014r. (...) Spółka z o. o. w W. dokonała wypowiedzenia łączącej strony umowy pożyczki, stawiając zobowiązanie pozwanego w stan natychmiastowej wymagalności. (...)S.A. w L. nabyła od (...) Spółki z o. o. w W. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi wobec A. W.. Pomimo wezwań pozwanego do dobrowolnego uregulowania zadłużenia, ww. nie spłacił należności wobec powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.03.2013r. A. W. zawarł ze (...) Spółką z o. o. w W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1.500 zł. Jednocześnie ww. zobowiązał się do zwrotu pożyczkodawcy kwoty 2.483,52 zł, obejmującej, ponad kwotę kapitału, opłatę przygotowawczą w kwocie 80,25 zł, koszt ubezpieczenia w kwocie 142,50 zł, roczną stopę oprocentowania w kwocie 81,44 zł i opłatę za obsługę pożyczki w domu w wysokości 652,55 zł. Pismem z dnia 22.04.2014 r. (...) Spółka z o. o. w W. dokonała wypowiedzenia A. W. umowy pożyczki nr (...), stawiając zobowiązanie pozwanego w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód:

umowa pożyczki nr (...)

wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...)

W dniu 2.12.2014 r. pomiędzy (...) Spółką z o. o.w W., jako cedentem, a (...)S.A. w L., jako cesjonariuszem, doszło do zawarcia umowy sprzedaży bezspornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych w stosunku do dłużników, wynikających z zawartych przez zbywcę umów pożyczek.

Dowód:

umowa sprzedaży wierzytelności – k 18-21

W dniu 7.01.2015 r. strona powodowa sporządziła pismo obejmujące zawiadomienie pozwanego o dokonaniu cesji wierzytelności z dnia 2.12.2014r. Pismem opatrzonym tą samą datą, (...)S.A. w L. wezwała A. W.do zapłaty kwoty 1.664,17 zł obejmującej: kapitał w kwocie 1.122,62 zł, odsetki w wysokości 52,74 zł oraz pozostałe koszty w kwocie 488,81 zł, do dnia 21.01.2015 r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

pismo strony powodowej z dnia 7.01.2015. – k16,

pismo strony powodowej z dnia 17.01.2015. – k17

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontradyktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Art. 232 k.p.c. nakłada z kolei na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności podnoszonego roszczenia (udowodnienia faktów będących podstawą żądania). Później, następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

W ocenie sądu, strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, iż nabyła od (...) Spółki z o. o.w W.wierzytelność przysługującą temu ostatniemu od A. W.. Przedmiotem umowy z dnia 2.12.2014 r., zgodnie z treścią jej § 1 ust. 1, były niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wynikające z zawartych przez zbywcę umów pożyczek. Tymczasem zaoferowany przez stronę powodową materiał dowodowy nie wykazał, iż wierzytelność przysługująca (...) Spółce z o. o.w W.wobec pozwanego także została objęta przedmiotem ww. umowy cesji (brak załącznika, o którym mowa w § 1 ust. 1 i 2 ww. umowy, szczegółowo wymieniającego wierzytelności będące przedmiotem transferu). Datowanemu na dzień 7.01.2015 r. i skierowanemu do pozwanego zawiadomieniu o cesji wierzytelności oraz datowanemu na dzień 7.01.2015 r. i skierowanemu do pozwanego przez stronę powodową wezwaniu do zapłaty nie sposób przypisać waloru dowodzącego okoliczności zawarcia przez (...) Spółkę z o. o.w W.i (...)S.A. w L. umowy przelewu wierzytelności. Nadto strona powodowa nie wykazała, iż ww. pisma zostały doręczone pozwanemu (brak zwrotnego potwierdzenia odbioru), czy też, że doszło chociażby do próby ich doręczenia (brak dowodu nadania). Tym samym nie zostało wykazane istnienie po stronie powoda legitymacji czynnej uprawniającej do skutecznego wystąpienia z żądaniem pozwu.

W ocenie sądu, strona powodowa nie wykazała zasadności swojego roszczenia także co do wysokości. Postanowieniem z dnia 6.07.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy tut. sądowi, jako miejscowo właściwemu. W postępowaniu toczącym się przed tut. sądem (...)S.A. w L. nie zaoferowała żadnych środków dowodowych uzasadniających sposób i czasookres naliczania ustawowych odsetek za opóźnienie oraz sposób naliczania kosztów manipulacyjnych w postaci opłaty za

obsługę pożyczki w domu. W tym miejscu wskazać należy, iż dokument obejmujący regulamin udzielania pożyczek jest niekompletny (zaczyna się od rozdziału IV) i nieczytelny, co nie pozwala sądowi na ustalenie, na jego podstawie, ww. istnych dla sprawy okoliczności faktycznych. W myśl art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wedle zaś treści art. 233 § 1 i 2 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Strona powodowa zobowiązana została zarządzeniem z dnia 22.09.2015r., doręczonym pełnomocnikowi w dniu 12.11.2015r. do dołączenia dowodów na poparcie swojego stanowiska, powód dowody te przedstawił, podlegały one ocenie sądu pod względem koniecznym dla wykazania zasadności żądania, Sąd nie ma przy tym obowiązku zobowiązywania stron do przedstawiania dowodów do momentu udowodnienia roszczenia, to strona, zwłaszcza reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, przy wniesieniu sprawy do sądu obowiązana jest do takiego udokumentowania żądania, by nie budziło ono uzasadnionych wątpliwości.

W myśl art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2). Wobec ziszczenia się przesłanek wymienionych w art. 339 § 1 k.p.c., przy nie wykazaniu zasadności zgłoszonego w pozwie roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości, wyrokiem zaocznym powództwo (...)S.A. w L. należało oddalić.